

Arrest

nr. 257 867 van 9 juli 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 december 2020 tot het opleggen van een inreisverbod van acht jaar (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 december 2020 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest met nummer 257 866 van 9 juli 2021 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

Op 18 december 2020 wordt aan de verzoeker tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) van acht jaar opgelegd.

Dit inreisverbod is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker ter kennis werd gebracht op 21 december 2020 en die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Aan de Heer, die verklaart te heten⁽¹⁾:

Naam: S. (...),

Voornaam: O. (...)

Geboortedatum: (...).1994

Geboorteplaats: P. (...)

Nationaliteit: Afghanistan

alias: A. O. (...), geboren op (...).1993, Afghanistan; S. O. (...), geboren op (...).1994 te K(...), Afghanistan

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied. Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België. De beslissing tot verwijdering van 18.12.2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.⁽²⁾

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

☐ Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde

Betrokkene werd op 16.10.2018 onderworpen aan een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen

Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene verblijft sinds ten minste 20.10.2020 in België zonder houder te zijn van de nodige identiteitsstukken. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf sindsdien op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren. Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert. Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 17.10.2018 dat uitvoerbaar werd verklaard op 02.04.2020, beslissing hem betekend op 09.04.2020. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing(en) heeft uitgevoerd. Betrokkene heeft in het Rijk of in andere lidstaten meerdere verzoeken tot internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing.

Betrokkene heeft 4 asielaanvragen ingediend op het Belgisch grondgebied. De eerste op 26.07.2012. Op 01.07.2013 werd dit verzoek definitief afgewezen. Op 13.08.2013 volgde een tweede asielaanvraag. Op 29.01.2014 werd hem het statuut van vluchteling toegekend. Op 21.08.2018 werd dit statuut ingetrokkene ingevolge hogervermelde feiten. Op 20.12.2018 werd door betrokkene een derde verzoek tot internationale bescherming ingediend. Dit verzoek werd op 31.01.2019 onontvankelijk verklaard. Op 13.09.2019 werd een vierde en laatste asielprocedure ingesteld die op 29.01.2020 niet onontvankelijk werd verklaard door het CGVS.

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend op 23.10.2020. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. Met andere woorden, de Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en /of minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied. Wat zijn gezinsleven betreft dient er op gewezen dat betrokkene op 22.01.2018 veroordeeld werd voor gewelddaden op zijn toenmalige partner en dat hij tijdens het verhoor m.b.t. zijn asielaanvraag dd. 13.09.2019 heeft verklaard een nieuwe partner te hebben die zwanger zou zijn. Het begrip “familie- of gezinsleven” in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen

beroepen op het artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot een beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij dit heeft gedaan. De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong. Er dient op gewezen dat betrokkene 4 asielaanvragen heeft ingediend op het Belgisch grondgebied. De eerste op 26.07.2012. Op 01.07.2013 werd dit verzoek definitief afgewezen. Op 13.08.2013 volgde een tweede asielaanvraag. Op 29.01.2014 werd hem het statuut van vluchteling toegekend. Op 21.08.2018 werd dit statuut ingetrokkene ingevolge hogervermelde feiten. Op 20.12.2018 werd door betrokkene een derde verzoek tot internationale bescherming ingediend. Dit verzoek werd op 31.01.2019 2019 onontvankelijk verklaard. Op 13.09.2019 werd de vierde en laatste asielpcedure ingesteld die op 29.01.2020 niet onvankelijk werd verklaard door het CGVS. Er dient verder te worden opgemerkt dat in deze beslissing een non-refoulementbeginsel is opgenomen. Betrokkene is dus niet verplicht terug te keren naar Afghanistan. De artikelen 3 en 8 van het EVRM zijn bijgevolg niet van toepassing. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen, tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond, belaging, mondelinge of schriftelijke bedreigingen, onder bevel of voorwaarde, met een aanslag op personen of eigendommen, strafbaar met een criminele straf, opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond, feit(en) waarvoor hij op 22.01.2018 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar (5 jaar probatieuitstel voor 1 jaar, uitstel herroepen op 23.09.2019).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal en het achterlaten/verwijderen van afvalstoffen, feit(en) waarvoor hij op 17.12.2019 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 6 maanden. Gezien de maatschappelijke impact, de ernst, het winstgevend, herhalend en gewelddadig karakter van bepaalde feiten waar betrokkene zich schuldig aan heeft gemaakt, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de gevolgen van het arrest van de Raad met nummer 257 866 van 9 juli 2021

Het thans voorliggende inreisverbod stelt uitdrukkelijk dat het gepaard gaat met de beslissing tot verwijdering van 18 december 2020.

Ter terechtzitting werd de advocaat van de verweerder geconfronteerd met de hypothese dat de thans bestreden beslissing uit het rechtsverkeer wordt gehaald indien het bevel om het grondgebied te verlaten van 18 december 2020 zou worden vernietigd. De verweerder heeft ter terechtzitting gesteld zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen wat betreft het standpunt dat het inreisverbod onlosmakelijk verbonden is met en een gevolgbeslissing is van het voormelde bevel om het grondgebied te verlaten zodat ook dit inreisverbod alsdan met het oog op de rechtszekerheid wordt vernietigd omdat er geen grond meer voor is.

Met het arrest met nummer 257 866 van 9 juli 2021 heeft de Raad de beslissing tot verwijdering van 18 december 2020 vernietigd. Ingevolge deze vernietiging is de verwijderingsmaatregel van 18 december

2020 met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verdwenen en wordt deze geacht nooit te hebben bestaan.

Aldus kan het inreisverbod van dezelfde datum – dat uitdrukkelijk aangeeft gepaard te gaan met deze beslissing tot verwijdering – evenmin standhouden. Het bepaalde in artikel 74/11, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet dient zo te worden aangenomen dat geen inreisverbod mogelijk is zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898). Het thans bestreden inreisverbod betreft dus een *accessorium* van het bevel om het grondgebied te verlaten (zonder termijn voor vrijwillig vertrek) van 18 december 2020 (cf. RvS 16 december 2014, nr. 229.575) en er blijkt niet dat dit inreisverbod kan blijven bestaan, los van het bevel om het grondgebied te verlaten waarmee het gepaard gaat. Om deze redenen vereist een goede rechtsbedeling dat ook het thans bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer wordt verwijderd via een vernietiging.

De bestreden beslissing wordt derhalve uit het rechtsverkeer genomen via een vernietiging. Er dient dan ook geen uitspraak meer te worden gedaan over de in het verzoekschrift uiteengezette grieven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 december 2020 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE